

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Λήψη συμπληρωματικών μέτρων για την εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/1150 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Ιουνίου 2019 για την προώθηση της δίκαιης μεταχείρισης και της διαφάνειας για τους επιχειρηματικούς χρήστες επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης (L 186), ρυθμίσεις για τη Διυπηρεσιακή Μονάδα Ελέγχου Αγοράς, την Επιτροπή Ανταγωνισμού, τη λειτουργία της αγοράς και λοιπές διατάξεις»

I. Γενικά

Το υπό συζήτηση και ψήφιση νομοσχέδιο, όπως διαμορφώθηκε μετά την επεξεργασία του από τη Διαρκή Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου, αποτελείται από 22 άρθρα, συμπεριλαμβανομένου του ακροτελεύτιου άρθρου, που ορίζει τον χρόνο έναρξης ισχύος του νόμου, και διαρθρώνεται σε 6 Μέρη. Ειδικότερα:

Το Μέρος Α' (άρθρα 1-7), υπό τον τίτλο «Λήψη συμπληρωματικών μέτρων για την εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/1150», ρυθμίζει τα ακόλουθα θέματα: καθορίζεται ο σκοπός του παρόντος (άρθρο 1), θεσπίζεται δικαίωμα άσκησης συλλογικής αγωγής για την προστασία των επιχειρηματικών χρηστών και των χρηστών εταιρικών ιστοτόπων έναντι των παρόχων επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης ή των παρόχων επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης που παραβιάζουν τον Κανονισμό 2019/1150, και ορίζονται οι προϋποθέσεις για την άσκηση της (άρθρο 2), συνιστάται, στη Διυπηρεσιακή Μονάδα Ελέγχου Αγοράς του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων (εφεξής Δι.Μ.Ε.Α.), Μητρώο, στο οποίο δύνανται να εγγραφούν ενώσεις προ-

σώπων και δημόσιοι φορείς που δικαιούνται να ασκούν συλλογική αγωγή, σύμφωνα με τα οριζόμενα (άρθρο 3), ορίζεται η Δι.Μ.Ε.Α. ως αρμόδια αρχή εποπτείας για την εφαρμογή του Κανονισμού 2019/1150 και προσδιορίζονται οι εποπτικές αρμοδιότητες και οι εξουσίες της κατ' εφαρμογή του Κανονισμού 2019/1150, ιδίως η δυνατότητα επιβολής προστίμων που κυμαίνονται από 1.500 έως 2.000.000 ευρώ (άρθρα 4-5), ορίζεται ότι οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται συμπληρωματικά στην κείμενη νομοθεσία για την προστασία προσωπικών δεδομένων (άρθρο 6) και παρέχονται στον Υπουργό Ανάπτυξης και Επενδύσεων εξουσιοδοτήσεις για τη ρύθμιση ζητημάτων που αφορούν το Μητρώο του άρθρου 3 και τη διαδικασία επιβολής κυρώσεων από τη Δι.Μ.Ε.Α., καθώς και, με τη σύμπραξη του Υπουργού Δικαιοσύνης, για τη δυνατότητα σύστασης «μητρώου παράνομων πράξεων για τις οποίες έχει εκδοθεί δικαστική απόφαση σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 14 του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/1150» (άρθρο 7).

Το Μέρος Β' (άρθρα 8-15), υπό τον τίτλο «Ρυθμίσεις για τη Διυπηρεσιακή Μονάδα Ελέγχου Αγοράς», ορίζει ότι συνιστώνται 20 οργανικές θέσεις μόνιμου προσωπικού στο Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων, οι οποίες κατανέμονται με απόφαση του Υπουργού στη Δι.Μ.Ε.Α., και ρυθμίζονται επιμέρους οργανωτικά και λειτουργικά ζητήματα της Δι.Μ.Ε.Α. (ιδίως αρμοδιότητες, στελέχωση, ελεγκτές, σύσταση Μητρώου Ελεγκτών).

Το Μέρος Γ' (άρθρα 16-17), υπό τον τίτλο «Ρυθμίσεις της Επιτροπής Ανταγωνισμού», περιλαμβάνει ιδίως ρυθμίσεις για τον καθορισμό των εσόδων και του προϋπολογισμού της Επιτροπής Ανταγωνισμού, όπως ότι η Επιτροπή Ανταγωνισμού υπόκειται στον καταστατικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, αλλά και ειδικές ρυθμίσεις για τη αγορά, μίσθωση και χρηματοδοτική μίσθωση ακινήτων από την Επιτροπή Ανταγωνισμού (άρθρο 16). Επίσης, καθορίζεται εκ νέου η διαδικασία αξιολόγησης της λειτουργίας της Επιτροπής Ανταγωνισμού για περίοδο που δεν μπορεί να υπερβεί τα τρία έτη, και προβλέπεται η σύσταση και συγκρότηση ομάδας εμπειρογνομόνων για την επεξεργασία των Κεντρικών Δεικτών Αποδοτικότητας που επιτρέπουν την αξιολόγηση του έργου της και τη σύνταξη Μελέτης Αξιολόγησης το αργότερο κάθε δύο έτη (άρθρο 17).

Στο Μέρος Δ' (άρθρα 18-19), υπό τον τίτλο «Διατάξεις για τη λειτουργία της αγοράς», ορίζονται οι προϋποθέσεις λειτουργίας των εμπορικών καταστημάτων τις Κυριακές, όπως, μεταξύ άλλων, η προαιρετική λειτουργία τις Κυριακές, καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, των τοπικών εμπορικών καταστημάτων που κατατάσσονται βάσει του μεγέθους τους στην κατηγορία των παρ. 2 και 3 του άρθρου 2 ν. 4308/2014, σε δημοτικές κοινότητες με μόνιμο πληθυσμό κάτω των 5.000 κατοίκων, σύμφωνα με την τελευταία δημοσιευ-

μένη απογραφή της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής (άρθρο 18). Ορίζεται επίσης, μεταξύ άλλων, ότι οι λαϊκές αγορές λειτουργούν έως έξι ημέρες την εβδομάδα (αντί από Δευτέρα έως Σάββατο που ισχύει σήμερα), εκτός των επίσημων εθνικών ή τοπικών αργιών, όπως και ότι οι ημέρες και το ωράριο λειτουργίας των λαϊκών αγορών καθορίζονται με αποφάσεις του φορέα λειτουργίας (άρθρο 19).

Με το Μέρος Ε΄ (άρθρα 20-21), υπό τον τίτλο «Διατάξεις για την εφαρμογή του ενωσιακού δικαίου», αφενός παρατείνεται, έως την 31.12.2025, η ισχύς της εξουσιοδότησης-πλαisiού του άρθρου 4 του ν. 1338/1983 (άρθρο 20), και, αφετέρου, παρέχεται εξουσιοδότηση προς τον Υπουργό Ανάπτυξης και Επενδύσεων για τον ορισμό της αρμόδιας αρχής, η οποία επαληθεύει τη γνησιότητα των τελεσίδικων αποφάσεων του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που καθορίζουν ποσό εξόδων, και η οποία (αρχή) προσδίδει τον εκτελεστήριο τύπο στις ως άνω αποφάσεις, προκειμένου να καταστεί δυνατή η εφαρμογή στην Ελλάδα του άρθρου 110 του Κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 2017 για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (άρθρο 21).

Στο Μέρος ΣΤ΄ (άρθρο 22), υπό τον τίτλο «Έναρξη ισχύος», ορίζεται η έναρξη ισχύος του νόμου.

II. Επί του Μέρους Α΄

A. Με τις ρυθμίσεις του Μέρους Α΄ λαμβάνονται συμπληρωματικά μέτρα για την εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/1150 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ης Ιουνίου 2019 ως προς την προώθηση της δίκαιης μεταχείρισης και της διαφάνειας για τους επιχειρηματικούς χρήστες επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης (L 186). Σκοπός του ως άνω Κανονισμού είναι να συμβάλει στην εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, θεσπίζοντας κανόνες που εξασφαλίζουν διαφάνεια, αμεροληψία και δυνατότητα αποτελεσματικής προσφυγής σε επιχειρηματικούς χρήστες επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης και χρήστες εταιρικών ιστοτόπων σε σχέση με παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης και επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης. Ο Κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε υπηρεσίες επιγραμμικών πληρωμών ή σε εργαλεία επιγραμμικής διαφήμισης ή σε επιγραμμικές δημοπρασίες διαφημίσεων, οι οποίες δεν παρέχονται με σκοπό τη διευκόλυνση της έναρξης άμεσων συναλλαγών και δεν συνεπάγονται συμβατική σχέση με τους καταναλωτές (άρθρο 1). Εφαρμόζεται, π.χ., σε αγορές ηλεκτρονικού εμπορίου, συνεργατικές αγορές στις οποίες ασκούν τη δραστηριότητά τους επιχειρηματικοί χρήστες, στις επιγραμμικές υπηρεσίες των μέσων κοινωνικής δικτύωσης και σε υπηρεσίες εφαρμογών λογισμικού

4

(σημείο 11 του προοιμίου του Κανονισμού).

Όπως επισημαίνεται (σημεία 2 και 3 του Προοιμίου του Κανονισμού), η αύξηση των συναλλαγών μέσω επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης και η σημασία που έχουν αποκτήσει οι πλατφόρμες αυτές για τους καταναλωτές «οδηγεί σε αυξημένη εξάρτηση των εν λόγω επιχειρηματικών χρηστών, ιδίως των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων, από τις εν λόγω υπηρεσίες, προκειμένου να μπορέσουν να προσεγγίσουν τους καταναλωτές. Δεδομένης της εν λόγω αυξανόμενης εξάρτησης, οι πάροχοι των εν λόγω υπηρεσιών έχουν συχνά ανώτερη διαπραγματευτική ισχύ, γεγονός που τους επιτρέπει πρακτικώς να συμπεριφέρονται με τρόπο μονομερή και ενδεχομένως άδικο και επιβλαβή για τα νόμιμα συμφέροντα των επιχειρηματικών χρηστών τους και, εμμέσως, των καταναλωτών στην Ένωση. Για παράδειγμα, μπορούν να επιβάλουν μονομερώς στους επιχειρηματικούς χρήστες πρακτικές που αποκλίνουν έντονα από την ορθή εμπορική συμπεριφορά ή είναι αντίθετες προς την καλή πίστη και τα χρηστά συναλλακτικά ήθη (...) Η διασφάλιση της διαφάνειας και της εμπιστοσύνης στην οικονομία των επιγραμμικών πλατφορμών στο πλαίσιο των σχέσεων μεταξύ επιχειρήσεων θα μπορούσε να συμβάλει έμμεσα στη βελτίωση της εμπιστοσύνης του καταναλωτή προς την οικονομία των επιγραμμικών πλατφορμών». Αντίστοιχα και για τις επιγραμμικές μηχανές αναζήτησης, οι οποίες μπορούν να επηρεάσουν σημαντικά την εμπορική επιτυχία των προμηθευτών προϊόντων ή υπηρεσιών, οι οποίοι δραστηριοποιούνται επιγραμμικά: «(...) Εν προκειμένω η κατάταξη των δικτυακών τόπων από τους παρόχους επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης, συμπεριλαμβανομένων των δικτυακών τόπων, στους οποίους οι χρήστες εταιρικών ιστοτόπων προσφέρουν τα προϊόντα και τις υπηρεσίες τους στους καταναλωτές, έχει σημαντικό αντίκτυπο στην επιλογή των καταναλωτών και την εμπορική επιτυχία των εν λόγω χρηστών εταιρικών ιστοτόπων. Συνεπώς, ακόμα και ελλείψει συμβατικής σχέσης με τους χρήστες εταιρικών ιστοτόπων, οι πάροχοι επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης μπορούν πρακτικώς να συμπεριφέρονται μονομερώς κατά τρόπο άδικο και επιβλαβή για τα νόμιμα συμφέροντα των χρηστών εταιρικών ιστοτόπων και, έμμεσα, των καταναλωτών στην Ένωση» (σημείο 4 του Προοιμίου).

B. Οι βασικότερες ρυθμίσεις του Κανονισμού συνοψίζονται στα εξής:

α) Οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης υποχρεούνται να εξασφαλίζουν ότι οι όροι και οι προϋποθέσεις που διέπουν τη συμβατική σχέση τους με τους επιχειρηματικούς χρήστες και καθορίζονται μονομερώς από τους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης κατά την έννοια της περίπτωσης 10 του άρθρου 2 του Κανονισμού είναι απλοί, σαφείς, κατανοητοί και εύκολα διαθέσιμοι στους επιχειρηματικούς χρήστες σε όλα

τα στάδια της εμπορικής σχέσης τους, συμπεριλαμβανομένου του προσυμβατικού. Επίσης, υποχρεούνται να κοινοποιούν προτεινόμενες τροποποιήσεις των όρων αυτών εντός εύλογης και αναλογικής προθεσμίας προειδοποίησης, η οποία δεν μπορεί να είναι, κατά κανόνα, μικρότερη των 15 ημερών. Οι επιχειρηματικοί χρήστες θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αναθεωρούν τις αλλαγές αυτές σε μεταγενέστερο στάδιο καθώς και να καταγγέλλουν τη σύμβαση εντός 15 ημερών από την παραλαβή της σχετικής προειδοποίησης. Προκειμένου να προστατεύονται οι επιχειρηματικοί χρήστες και να παρέχεται ασφάλεια δικαίου και για τις δύο πλευρές, όροι και προϋποθέσεις που δεν τελούν σε συμφωνία προς τα ανωτέρω, είναι άκυροι (άρθρο 3 του Κανονισμού και σημεία 14 και 15 του Προοιμίου).

β) Οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης που έχουν νόμιμους λόγους να αναστείλουν ή να περιορίσουν ή να διακόψουν την παροχή των υπηρεσιών τους σε συγκεκριμένο επιχειρηματικό χρήστη, συμπεριλαμβανομένης της διαγραφής προϊόντων ή της αφαίρεσής τους από τα αποτελέσματα αναζήτησης ή της υποβάθμισής τους, πρέπει να ενημερώνονται, πριν ή κατά τον χρόνο έναρξης ισχύος των ανωτέρω, ως προς την αιτιολόγηση των αποφάσεων αυτών σε σταθερό μέσο και να τους παρέχεται η δυνατότητα υποβολής διευκρινίσεων μέσω εσωτερικής διαδικασίας διεκπεραίωσης παραπόνων, ώστε να διευκολύνεται η συμμόρφωσή τους. Σε περίπτωση διακοπής του συνόλου των επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης, η ανωτέρω αιτιολόγηση πρέπει να παρέχεται τουλάχιστον 30 ημέρες πριν από τη θέση σε ισχύ της διακοπής, με την εξαίρεση των οριζόμενων περιπτώσεων, ιδίως σε σχέση με παράνομο ή ακατάλληλο περιεχόμενο, με απάτη, απομίμηση προϊόντων, κακόβουλο λογισμικό και παραβιάσεις δεδομένων (άρθρο 4 του Κανονισμού και σημεία 22 και 23 του Προοιμίου).

γ) Η κατάταξη των προϊόντων και των υπηρεσιών από τους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης και η προβολή των προσφορών των επιχειρηματικών χρηστών πρέπει να γίνεται κατά τρόπο προβλέψιμο, δηλαδή μη αυθαίρετο. Συνεπώς, οι πάροχοι πρέπει να περιγράφουν εκ των προτέρων τις κύριες παραμέτρους που καθορίζουν την κατάταξη (π.χ., δείκτες για τη μέτρηση της ποιότητας προϊόντων και υπηρεσιών, των επιχειρηματικών χρηστών, χρήση επιμελητών και δυνατότητα παρέμβασής του) και τους λόγους της σχετικής σημασίας τους προς άλλες παραμέτρους, προκειμένου οι επιχειρηματικοί χρήστες να μπορούν να την προβλέπουν, να κατανοούν καλύτερα τη λειτουργία του μηχανισμού κατάταξης και να μπορούν να συγκρίνουν τις πρακτικές που εφαρμόζουν οι πάροχοι. Η περιγραφή αυτή, η οποία είναι δημόσια διαθέσιμη, εύκολα προσβάσιμη και κατανοητή, πρέπει, επίσης, να περιλαμβάνει, επεξήγηση κάθε δυνατότητας των επιχειρηματικών

χρηστών να επηρεάζουν ενεργά την κατάταξη έναντι αμοιβής, καθώς και επεξήγηση των επιπτώσεων της στην κατάταξη (υποχρέωση διαφάνειας στην κατάταξη). Η υποχρέωση διαφάνειας στην κατάταξη εφαρμόζεται και στην κατάταξη των δικτυακών τόπων από τους παρόχους επιγραμμικών μηχανών αναζήτησης, οι οποίοι, ελλείψει συμβατικής σχέσης με τους χρήστες, δεν μπορούν να υποχρεωθούν να ειδοποιούν απευθείας χρήστες εταιρικών ιστοτόπων που θίγονται από διαγραφή ή αλλαγή στην κατάταξη, βάσει κοινοποίησης τρίτου προσώπου (άρθρο 5 του Κανονισμού και σημεία 25-27 του Προοιμίου).

δ) Ο πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης μπορεί να προσφέρει ο ίδιος στους καταναλωτές προϊόντα και υπηρεσίες μέσω δικών του υπηρεσιών διαμεσολάβησης ή μέσω επιχειρηματικού χρήστη τον οποίο ελέγχει. Επειδή εν προκειμένω μπορεί να υπονομεύεται ο θεμιτός ανταγωνισμός με επιχειρηματικούς χρήστες τους οποίους δεν ελέγχει, ορίζεται ότι ο πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης υποχρεούται να ενεργεί κατά τρόπο διαφανή και να παρέχει περιγραφή κάθε διαφοροποιημένες μεταχείρισης των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσφέρει ο ίδιος ή οι ελεγχόμενοι από αυτόν επιχειρηματικοί χρήστες σε σύγκριση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες των υπολοίπων (άρθρο 7 του Κανονισμού και σημεία 30-31 του Προοιμίου).

ε) Οι επιχειρηματικοί χρήστες θα πρέπει να λαμβάνουν γνώση και να κατανοούν κάθε διαμοιρασμό προς τρίτους δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των προσωπικών, τα οποία οι ίδιοι ή οι καταναλωτές έχουν παράσχει στους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης, προκειμένου να χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες διαμεσολάβησης. Οι διατάξεις του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 και των Οδηγιών (ΕΕ) 2016/680/ΕΕ και 2002/58/ΕΚ δεν θίγονται (άρθρο 9 του Κανονισμού και σημεία 33-35 του Προοιμίου).

στ) Οι πάροχοι των επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης διαθέτουν εσωτερικό σύστημα διεκπεραίωσης καταγγελιών των επιχειρηματικών χρηστών, με διαδικασίες δωρεάν εξωδικαστικής διαμεσολάβησης, το οποίο πρέπει να διασφαλίζει τη δυνατότητα διμερούς επίλυσης σημαντικού ποσοστού αυτών μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα και σύμφωνα με την αρχή της ίσης μεταχείρισης και της αποτελεσματικότητας (άρθρα 11 και 12 του Κανονισμού και σημεία 37-41 του Προοιμίου).

ζ) Θεσμοθετείται συλλογική αγωγή, την οποία νομιμοποιούνται να ασκούν οι οργανώσεις και ενώσεις που εκπροσωπούν επαγγελματικούς χρήστες ή χρήστες εταιρικών ιστοτόπων, καθώς και δημόσιοι οργανισμοί, εγκατεστημένοι στα κράτη μέλη, κατά των παρόχων επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης που παραβιάζουν τον παρόντα Κανονισμό, διά της οποίας ζητεί-

ται η διακοπή ή η απαγόρευση των παραβιάσεών του και η παράλειψή τους στο μέλλον. Με τον τρόπο αυτό, παρέχεται αποτελεσματικότερη προστασία στους ζημιωθέντες χρήστες, οι οποίοι ενδέχεται να μη διαθέτουν τα αναγκαία μέσα, να φοβούνται πιθανά αντίποινα και να μην αποφασίζουν να ασκήσουν τα δικαιώματά τους μεμονωμένα. Οι ανωτέρω ενώσεις και οργανώσεις πρέπει να μην έχουν κερδοσκοπικό χαρακτήρα, να επιδιώκουν τους ανωτέρω σκοπούς τους σε μόνιμη βάση (και όχι να έχουν ιδρυθεί ad hoc) και να διαθέτουν διαφανείς πόρους, ώστε να αποτρέπεται η άσκηση αθέμιτης επιρροής στις αποφάσεις τους από τρίτους παρόχους χρηματοδότησης (άρθρο 14 του Κανονισμού και σημεία 44-45 του Προοιμίου).

Επισημαίνεται ότι συλλογική αγωγή νομιμοποιούνται να ασκούν ενώσεις των καταναλωτών για την προστασία των γενικότερων συμφερόντων του καταναλωτικού κοινού σύμφωνα με τις ειδικότερες προϋποθέσεις του άρθρου 10 παρ. 16 του ν. 2251/1994, όπως έχει κωδικοποιηθεί σε ενιαίο κείμενο με την υπ' αριθμ. 5338/2018 υπουργική απόφαση (Β' 40). Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η θεσμοθέτηση συλλογικής (αντιπροσωπευτικής) αγωγής από νομιμοποιούμενους φορείς, μεταξύ των οποίων και ενώσεις καταναλωτών, αναμένεται να ολοκληρωθεί το επόμενο χρονικό διάστημα (βλ. Πρόταση Οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις αντιπροσωπευτικές αγωγές για την προστασία των συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών και με την κατάργηση της Οδηγίας 2009/22/ΕΚ [COM (2018)184 final]).

III. Επί των άρθρων

1. Επί του άρθρου 3 παρ. 1

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 3 η λέξη «συστήνεται» θα μπορούσε να αντικατασταθεί από τη λέξη «συνιστάται».

2. Επί του άρθρου 5 παρ. 2 και 3

Οι προτεινόμενες διατάξεις εισάγουν ρυθμίσεις ιδίως για την επιβολή διοικητικών κυρώσεων και τον καθορισμό του ύψους των διοικητικών προστίμων που επιβάλλει η Δι.Μ.Ε.Α., εφόσον διαπιστωθεί παράβαση του Κανονισμού 2019/1150. Ο Κανονισμός, στο άρθρο 15, ορίζει ότι «1. Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει την κατάλληλη και αποτελεσματική επιβολή της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. 2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους κανόνες με τους οποίους θεσπίζουν τα μέτρα που έχουν εφαρμογή σε περίπτωση πα-

ραβίασης του παρόντος κανονισμού και διασφαλίζουν την εφαρμογή τους. Τα προβλεπόμενα μέτρα είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά».

Για την εφαρμογή των ανωτέρω ρυθμίσεων στην εθνική έννομη τάξη φαίνεται ότι επελέγη, σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 2 και 3, το πρότυπο των ρυθμίσεων των άρθρων 1-4 της Οδηγίας 2019/2161/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2019 «για την τροποποίηση της Οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών 98/6/ΕΚ, 2005/29/ΕΚ και 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την καλύτερη επιβολή και τον εκσυγχρονισμό των κανόνων της Ένωσης για την προστασία των καταναλωτών» (ΕΕ L 328 της 18ης Δεκεμβρίου 2019, σελ. 7 επ.), η οποία είναι γνωστή ως «Νέα Συμφωνία για τους Καταναλωτές» (“New Deal for Consumers”), ιδίως ως προς τη θέσπιση ενδεικτικών κριτηρίων για τον καθορισμό των διοικητικών κυρώσεων και του ύψους των διοικητικών προστίμων. Ως προς τούτο, η προστασία των επιχειρηματικών χρηστών επιγραμμικών υπηρεσιών διαμεσολάβησης και μηχανών αναζήτησης έναντι των παρόχων των υπηρεσιών αυτών προσομοιάζει με την προστασία των καταναλωτών έναντι των προμηθευτών, σύμφωνα με τις Οδηγίες 93/13/ΕΟΚ για τις καταχρηστικές ρήτρες, 98/6/ΕΚ για την αναγραφή των τιμών των προϊόντων που προσφέρονται, 2005/29/ΕΚ για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές και 2011/83/ΕΕ για τα δικαιώματα των καταναλωτών, όπως τροποποιήθηκαν από την Οδηγία 2019/2161.

Επισημαίνεται συναφώς ότι, ενόψει των σκοπών του Κανονισμού 2019/1150 (μεταξύ άλλων σημείο 7 του προοιμίου του Κανονισμού), θα μπορούσε να προστεθεί στην περίπτωση α΄ της παραγράφου 3 της προτεινόμενης ρύθμισης, η έκταση και ο τυχόν διασυννοριακός χαρακτήρας της παράβασης, με τη σκέψη ότι το εύρος της παράβασης συνιστά στοιχείο της απαξίας της πράξης. Συμπληρωματικά αναφέρεται ότι στην Οδηγία 2019/2161 ορίζεται ότι τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν πρόκειται να επιβληθούν κυρώσεις σύμφωνα με το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2394, αυτές περιλαμβάνουν τη δυνατότητα είτε επιβολής προστίμων μέσω διοικητικών διαδικασιών είτε κίνησης δικαστικών διαδικασιών για την επιβολή προστίμων, ή και τα δύο, το μέγιστο ύψος των οποίων είναι τουλάχιστον ίσο με το 4% του ετήσιου κύκλου εργασιών του εμπόρου στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ή στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη (άρθρα 1 παρ. 4, 2 παρ. 2, 3 παρ. 5 και 4 παρ. 13).

3. Επί του άρθρου 11 παρ. 2

Σύμφωνα με την προτεινόμενη ρύθμιση, οι περιπτώσεις στ' και ζ' της αντικαθιστάμενης διάταξης του άρθρου 8 παρ. 2 του ν. 4712/2020 καταργούνται. Για λόγους νομοτεχνικής αρτιότητας, είναι σκόπιμη η αναρίθμηση των περιπτώσεων της ως άνω παραγράφου.

Αθήνα, 16 Νοεμβρίου 2020

Η εισηγήτρια
Αθηνά Κοντογιάννη
Επιστημονική Συνεργάτις

Ο Προϊστάμενος του Α' Τμήματος
Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
Ξενοφών Παπαρρηγόπουλος
Αναπληρωτής Καθηγητής
του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου

Ο Προϊστάμενος της Β' Διεύθυνσης
Επιστημονικών Μελετών
Αστέρης Πλιάκος
Καθηγητής του Οικονομικού
Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Μαυριάς
Ομότιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών